Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26154
Copyright: Admont, Benediktinerstift

ad cōsiliū meū. Verbis meis addere nichil audebant. Et sup
illos stillabat eloquū meū. Expectabant me sicut pluuia et
ossuū apiebant quasi ad ymbrē serotinū. Hanc etenim apd
beatū iob fuisse subiectam reuerentiā indubitanter credimus.
Sic sepe iam diximus scā eccla hereticorū vel carnaliū tribula
tionib' pssa. pteritq; reminiscitur tēporū in qb' omē qd abea
dr cū metu a fidelib' audrit. Jaduersariorū suorū pteriam
deplorans dicit. Qui me audiebant expectabant sententiā
et intentu tacebant ad cōsiliū meū. Ac si apte dicat. Non
ut hi pteriu actumidi q dū ueritatis uerba suscipere ren
nuunt p dicationis mee sententias q si docendo precur
runt. cui' nē discpli intentu ad ei' cōsiliū tacent q a ūba
ei' n audent inpugnare s; credere. Vt enim pficere excip
isi possint. ea pcul dubio n iudicaturi s; secuturi audi
unt. De qb' recte subiungitur. Verbis meis addere nichil
audebant. q a nimirū tē hereticī cū cura hanc libertate
pessima fuerint effrenati. dictis ei' addere aliq d psu
munt. cū p dicantū ei' rectitudinē q si emendare mo
liunt. Ad huc de bonis auditoribus subdit. Et sup illos
stillabat eloquū meū. In hac stillatione eloqi q d aliud
q m sura p dicationis accipitur. q a oportet ut exhorta
tionis qra singlis iuxta capacitatē ingenii cōferat.
Et hoc qq; qd dr uerbis meis addere nichil audebant.
reuerentia laudat audientiū. Et hoc v qd subdit et
sup illos stillabat eloquiū meū. indicat dispensatio
magistroq;. Debet enim suptilit is q docet pspicere.
ne plus studeat quā ab audiente capit p dicare.
Debet ad infirmitatē audientiū semet ipsū contra
hendo descendere. ne dū paruis sublimia et idcirco
n pfuturā loqt. se magis curet ostendere quā au